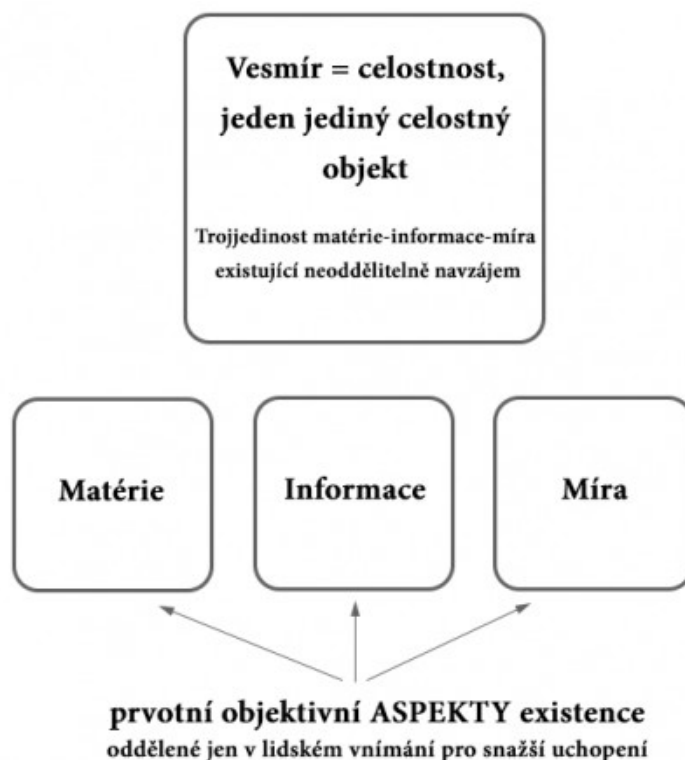

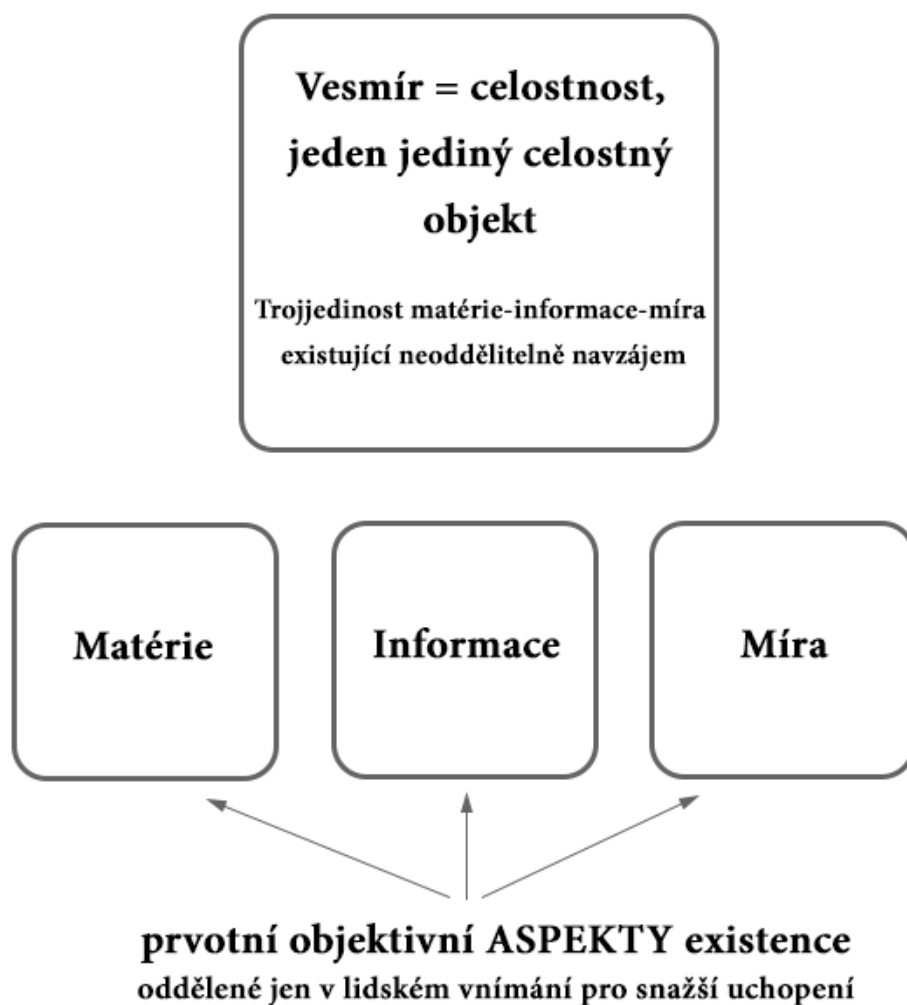
Mrtvá voda, mozaika reality a samodisciplína

Ačkoliv zde nové materiály přibývají denně, což je možná chyba z naší strany, zdaleka nejdůležitější informací zde jsou knihy Vnitřního prediktoru, počínaje Mrtvou vodou, což chci vyzdvihnout tímto článkem. Tím, že se zde denně objevují nové materiály, vzniká dojem, že jsou hlavním obsahem, nebo že se jedná o nějaký internetový magazín podobný jiným alternativním médiím. To neodpovídá realitě. Pokud bych měl zhodnotit význam [knih Vnitřního prediktoru](#) v porovnání s významem všeho ostatního zde, pak je to blízké k "všechno" versus "nic".

Pro úspěšnou práci s čímkoliv jsou třeba adekvátní představy o tom "cokoliv", je to tak? Bezespору - automechanik neopraví motor bez adekvátních znalostí = představ o něm, zubař si neporadí bez adekvátních představ o chrupu a jeho fungování, léčitel nebude úspěšný bez adekvátních představ o lidském těle a tak dále. To je jistě každému jasné, problém je, že zdaleka ne každému je jasné, že náš život (průběh, kvalita) je podmíněn adekvátními představami o životě, to jest o realitě obecně. Realita je přitom taková, že současná kultura formuje ve společnosti **neadekvátní představy o realitě a životě**.

Vesmír, Stavba Světa, to je jeden jediný celostný objekt - trojjednota matérie-informace-míra - plus Všedržitel, Hierarchicky nejvyšší všeobjímající řízení. Všedržitel je objektivní součástí reality, bez představ o něm by představy o realitě nebyly úplné, následující text se však bude zaměřovat jen na samotnou Stavbu Světa, tvárný Vesmír.

Jde o to si uvědomit (nejen slovy - slova jsou jen prstem, ukazujícím na reálné jevy), že vesmír je jeden jediný objekt, nedělitelný, existující jako celek, lépe řečeno jako jediný proces. Protože je však naše vědomí omezené, nejsme schopni ho vnímat "najednou", rozdělujeme si ho na jednotlivé **aspekty**, které už jsme schopni vědomě uchopit a pracovat s nimi - podobně jako si nějaký předmět rozdělujeme na různé charakteristiky (barva, tvar, váha) i když tyto aspekty v daném objektu existují současně, neoddělitelně. Analogie je jen částečná, protože zatímco konkrétní předmět jsme schopni "uchopit" i jako celek, Vesmír, jehož jsme součástí, nikoliv. Vesmír a jeho části je možné rozdělit na mnoho aspektů, některé z nich jsou však **objektivně prvotní**. Zde je zakopán veškerý pes - pokud naše vědomí pracuje s těmi prvotními aspekty (také nazývané *filosofickými kategoriemi* nebo *kategoriemi bytí*), které jsou prvotní i ve skutečnosti, pak je to v pořádku a máme adekvátní představu o vesmíru, životě a realitě obecně (pojmy *vesmír*, *život* a *realita* jsou ve svém nejširším významu synonyma - vesmír je živý).

Pokud naše vědomí pracuje s nesprávnými prvotními aspekty bytí, pak jsme jako částečně slepí, část reality pro nás jakoby neexistuje (vychází za rámec našich představ) nebo je "nevysvětlitelnou záhadou".

Tedy, Vesmír je celostný proces, jeden objekt - trojjednota matérie-informace-míra - který na úrovni vědomí vnímáme a popisujeme třemi prvotními kategoriemi proto, že nemáme schopnosti ho popsat, vystihnout, uchopit jako celek najednou.

Neexistuje žádná *informace* sama o sobě - jakákoliv informace je vždy na nějakém materiálním nosiči zakódována konkrétním kódováním (Míra).

Neexistuje abstraktní beztvará *hmota*, hmota má vždy nějaké informační charakteristiky (Informace)

a nějaké vnitřní uspořádání (Míra). Kdo nesouhlasí, necht' si zkusí představit "obecnou hmotu".

Neexistuje ani abstraktní *míra* sama o sobě, Míra je ve všem a vše přebývá v Míře (opět si lze zkusit představit například "obecný tvar", tj. žádný konkrétní)

Tyto tři aspekty existují vždy zároveň vzájemně propojené, respektive jeden bez druhého a třetího nijak existovat nemůže. O tomto psal Puškin v *Domku v Kolomně* - "Dva přijdou samy, třetí přivedou" - tj. jakmile jsou určeny dvě složky, třetí je automaticky dána.

Matérie, to je veškerá hmota, všechny druhy polí (i ty, které věda ještě nezná) a záření, plus vákuum jako zvláštní "klidová" forma hmoty (vákuum je *něco*, nikoliv *nic*);

Informace, to je objektivní nemateriální *něco*, co se přenáší z jedněch fragmentů Vesmíru na jiné fragmenty v procesu jejich interakce;

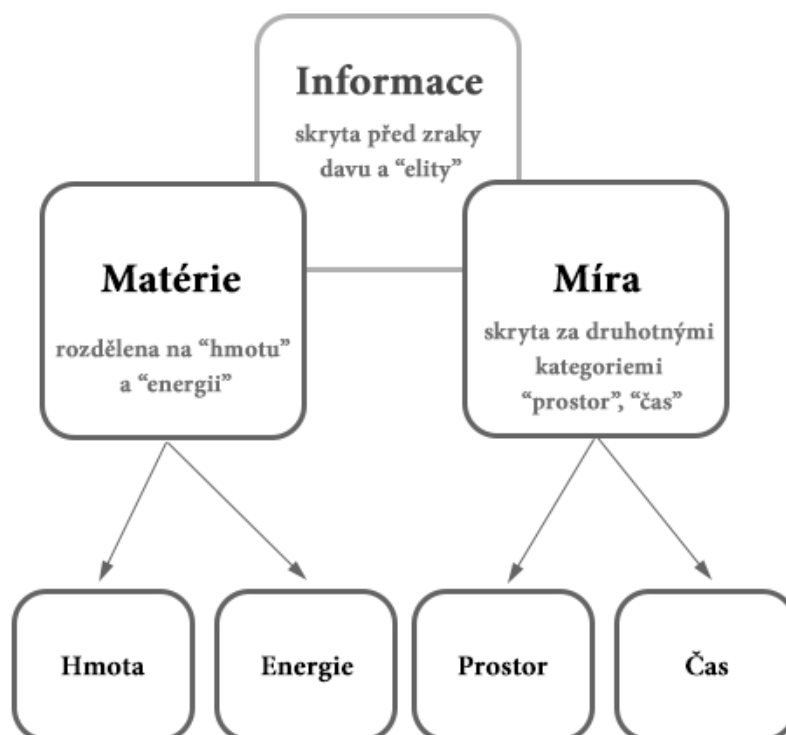
Míra vystupuje ve vztahu k matérii jako množina všech jejích možných stavů, ve vztahu k Informaci vystupuje jako způsob jejího kódování na materiálním nosiči a kromě toho, *celovesmírná Míra*, to je Předurčení bytí Shora, hranice oddělující to co být může od toho, co být nemůže. Jinými slovy Míra, to je množina všech možných stavů Vesmíru a přechodů mezi nimi, předurčená Shora.

Vesmír je proces současného rozvoje materiálních a informačních (duchovních) forem podle jim oběma společné Míry (mnohovariantní předurčenosti Bytí), jak symbolizuje následující starodávný symbol:

Dva hadi reprezentují Matérii a Informaci, hlavy proti sobě reprezentují fakt, že ani rozvoj matérie nemůže předehnat rozvoj informace, ani naopak, a žezlo uprostřed reprezentuje vševesmírnou Míru, podle níž probíhá rozvoj duchovních i materiálních forem. Rozšiřování spirál symbolizuje postupné zesložitování forem, s tím že každá další úroveň je podmíněna úspěšným absolvováním (naplněním) předcházející úrovně. Jak vidíme, takzvaná "základní otázka filozofie" je nesmyslná a není žádnou základní otázkou, nikoliv použitelné filozofie. Je adekvátní otázce "Co je prvotní - jedna nebo druhá část jednoho nedělitelného celku?"

Dostáváme se k podstatnému bodu: světové zákulisí po staletí a tisíciletí *cílevědomě pracuje na tom*, aby drtivá většina populace spočívala v *neznalosti o objektivních prvotních aspektech bytí*, a budovala své vnímání světa na druhotných, odvozených kategoriích:

"Čas" není prvotní objektivní kategorie bytí, je to subjektivní kategorie, porovnání dvou fragmentů vesmíru, z nichž jeden je vybrán jako etalon. Může existovat prostor, čas bez pojmu "hmota"? Pokud není hmota, není ani čas, a s hmotou jsou nerozlučně spjaty kategorie Informace a Míra. Tedy - pokud není Matérie, Informace a Míra, není ani čas ani prostor. Čas a prostor jsou odvozené, druhotné aspekty/kategorie. Informace jako taková, jako objektivní kategorie bytí byla v systému HEPČ **záměrně kompletně skryta**, a zbylé tři kategorie jsou neadekvátní realitě, buďto neúplné nebo odvozené od prvotních.

Jaké to má důsledky? Ten, jehož vnímání světa je postaveno na druhotných kategoriích Hmota, Energie, Prostor a Čas nebude nikdy tak akceschopný jako ten, jehož vnímání světa je založeno na objektivních kategoriích Matérie, Informace, Míra - takový člověk je jednoduše ve stavu, že pro něj část reality neexistuje a nemá tak žádnou obranu proti těm, kdo operuje ve větším úseku reality. Obrazně řečeno, je to jako postavit do arény dva bojovníky, z nichž jeden se může pohybovat jen po přímce a vidí jen to co je před ním, a druhý se může pohybovat volně v prostoru a útočit ze všech stran. Výsledek je předem daný, dokud ten co je v nevýhodě neodstraní svou nevýhodu.

Omezit možnosti vnímání světa u většiny populace se světovému zákulisí na dlouhou dobu podařilo. Jak? Jednoduše, zformováním kultury, která obsahuje chápání druhotných aspektů bytí v roli prvotních a podle tohoto "vzoru" formuje všechny členy nového pokolení.

Jinými slovy, odedávna vždy existovalo "vědění pro elitu" a "vědění pro masy", přičemž "elita" vždy pracuje na tom, aby "vědění pro elitu" zůstalo i nadále jen jí. To se změnilo s publikací KSB, konkrétně s publikací knihy [Mrtvá voda](#) v roce 1992, kde jsou poprvé v otevřené podobě znalosti a vědomosti, které si odedávna nárokovala "elita" jen pro sebe, a kromě toho, jsou i vědomosti jim nadřazené. Veřejně, pro všechny, pro kohokoliv, kdo si dá práci se s nimi seznámit.